

kunne opleve, at offeret kan møde gerningsmanden på gaden.

Kl. 12:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning for atomskader. (Ubegrænset ansvar for anlægsindehaveren, skadebegreb, forældelse m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 12:31

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 12:31

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Lovforslaget her gennemfører to ændringsprotokoller til Pariskonventionen om ansvar over for tredjelande på det nukleare område. Dels forhøjes erstatningsbeløbet, dels udvides ansvarsområdet. Det indebærer, at der vil være en større erstatningssum til rådighed for ofre ved atomulykker som f.eks. den i Tjernobyl. Den samlede pulje forøges fra 2,4 til 11,2 mia. kr. Forhøjelsen skyldes bl.a. Tjernobyl, hvor man måtte konstatere, at den største skade ikke var selve ulykken, men dens afledte virkning på miljøet – herunder genopretning af miljøet – og på driftstab og efterfølgende forebyggende foranstaltninger.

Den forbedring vil også tilgodese Danmark, hvis en ulykke skulle ske, og det må gud forbyde sker. Men der er trods alt atomanlæg i Sverige og Tyskland. Man kan så undre sig over, at Danmarks bidrag til den her puljestigning forøges fra 10 til 13 mio. kr., samtidig med at vi har

udfaset alle atomenergianlæg. Det svarer jo lidt til, at man også sætter præmieforhøjelsen op for den mand, der ikke har nogen knallert, men som jo alligevel kan risikere at blive kørt ned af en.

Men når man ser på, at forhøjelsen af Danmarks bidrag kun er på 3 mio. kr., samtidig med at den samlede pulje forøges med 8,8 mia. kr., drejer det sig jo om et meget lille bidrag til en kæmpeforøgelse, og derfor kan vi fra Venstres side tilslutte os lovforslaget.

Kl. 12:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 12:33

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

For snart 34 år siden fik Danmark sin første lov om erstatning ved atomulykker, og den lov er jo blevet ændret nogle gange undervejs, sådan som det altid er praksis ved forskellige love. Det forslag til ændring, som vi skal behandle i dag, bakker Socialdemokraterne op om. Vi synes, at det er nogle fornuftige regler, der bliver lagt op til, og vi synes især, at det er rigtig godt, at forældelsesfristen nu bliver hævet fra 10 til 30 år, sådan at man får mulighed for at få erstatning, hvis man har været udsat for noget, også selv om det tager lang tid, før følgevirkningerne skulle vise sig.

Vi er meget tilfredse med de ændringer, der er skrevet ind i forhold til de høringssvar, der har været vedrørende skibe, sådan at skibe og kystfartøjer nu også vil være dækket af de her regler.

Reglerne her betyder jo altså, at konventionen nu også kommer til at omfatte skader, som opstår i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, hvis bare den har tiltrådt Wienkonventionen. Det er en forbedring, og den bakker vi varmhjertet op om.

Kl. 12:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Colette L. Brix som ordfører.

Kl. 12:34

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Belært af de grumme erfaringer fra Tjernobyl har det været helt naturligt, at man har set på, hvordan man kan øge den grænseoverskridende forsikring af atomanlæg. Det er klart, at der skal være nogle klare, bindende aftaler, når man i en verdensomspændende økonomi handler mere

og mere med hinanden. Derfor kan Dansk Folkeparti støtte de ændringer, som dette forslag lægger op til i forlængelse af den reviderede Pariskonvention med deltagelse af 16 OECD-lande. Dansk Folkeparti er på den baggrund helt enige i det udvidede skadesbegreb, således at også tab, som skyldes miljøskader og udgifter til forebyggelse, dækkes, hvis ulykken sker.

Vi har samtidig noteret os det relativt begrænsede øgede danske bidrag fra 10 til 13 mio. kr. Det er selvfølgelig værdt at bemærke, at de danske nukleare anlæg, der eksisterer i dag, er under afvikling. Samtidig er vurderingen fra Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, at de ikke vil kunne gøre grænseoverskridende skade.

Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 12:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen som ordfører.

Kl. 12:35

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Efter Tjernobylulykken i 1986 blev man klar over, at den eksisterende konvention i forhold til erstatningsansvar for atomskader var utilstrækkelig. De største udgifter var faktisk ikke dem, som vedrørte tab af liv eller person- eller tingskader – de var nemlig allerede dækket – men snarere sådan mere u håndgribelige ting som miljø og forringede indtjeningsmuligheder.

Forslaget her udvider kredsen af ofre, som har mulighed for at få erstatning, men også den erstatningssum, der er til rådighed, hvilket er en klar forbedring i forhold til den eksisterende lovgivning. SF kan umiddelbart støtte forslaget, som der er flere positive ting at sige om.

For det første er det fornuftigt, at de, der har ansvaret for et nukleart anlæg, får begrænset deres mulighed for at overdrage ansvaret til en anden anlægsindehaver. Det betyder, at man bedre kan undgå, at der indgås aftaler, hvor transport af nuklear substans overdrages til andre med det formål at udnytte, at loven i et andet land stiller lempeligere krav til forsikringspligten.

For det andet udvides forældelsesfristen fra 10 til 30 år for krav vedrørende tab af liv og personskade, hvilket er meget tilfredsstillende, under hensyntagen til at skaderne først får virkning efter mange år.

For det tredje er det fornuftigt, at den fælles erstatningspulje delvis finansieres af bruttonationalproduktet, men også at finansieringen i

større grad afhænger af, i hvilket omfang den enkelte stat har nukleare anlæg. Man kan selvfølgelig have et naivt håb om, at det tilskynder til at satse mere på risikofri energityper og omlægning til vedvarende energi. I hvert fald er det med en vis tilfredsstillelse, vi noterer, at ordningen medfører, at den mulige forurener betaler mest.

Der er mulighed for at gøre erstatningsansvaret ubegrænset. Det har Tyskland gjort, og SF vil opfordre til, at alle andre lande følger den indgangsvinkel.

Kl. 12:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 12:37

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Ordførere for mig har redegjort, endda meget detaljeret, for, hvad forslaget konkret går ud på, så jeg skal undlade at gennemgå det en gang til, men blot konstatere, at forslaget her jo handler om at stille skadelidte bedre. Vi håber jo aldrig, at det bliver nødvendigt at tage den her lov i anvendelse; det ville være forfærdeligt, hvis det skulle ske en dag. Men vi er som sædvanlig nødt til at have en forsikring, vi er nødt til også at have spilleregler for det, som vi håber aldrig kommer til at ske, således at vi ved, hvordan forholdene er.

Vi er fra konservativ side meget tilfredse med, at man forhøjer erstatningssummen, således at der kan ske erstatning for enhver skade, der måtte ske. Og derfor kan vi som så mange andre også støtte fuldt op om lovforslaget.

Kl. 12:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 12:38

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi skal gennemføre to ændringsprotokoller af 12. februar 2004 til Pariskonventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område og til tillægskonventionen, således at Danmark kan ratificere begge ændringsprotokoller. Det er ikke en sag, der kan give meget uenighed i det danske Folketing.

Det væsentlige, der sker med dette forslag, er, at det danske bidrag til den kollektive pulje, der træder i kraft ved meget omfattende ulykker, forhøjes med ca. 3 mio. kr. til i alt ca. 13 mio. kr.

Det er også sådan, at forbedringen vil sikre, at skadelidte i Danmark i højere grad end i dag vil være sikret med tilstrækkelige midler, hvis der skulle ske ulykker i Tyskland eller Sverige, da vi jo ikke har nukleare anlæg her i landet længere; vi har stadig et under afvikling, men det er næppe det, der vil give ulykker af et sådant omfang, at disse midler vil træde i kraft.

Det Radikale Venstre støtter dette lovforslag i lighed med resten af Folketinget – det vil jeg næsten tillade mig at foruddiskontere.

Kl. 12:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 12:40

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg skal også gøre det ganske kort. Flere af ordførerne har jo allerede været inde på, hvad det materielle indhold er i lovforslaget. Jeg vil gerne takke for den positive tilgang, som jeg har hørt alle ordførerne have.

Lovforslaget går jo på at sikre, at Danmark gennemfører en ændring i dansk ret i forbindelse med ændringsprotokollerne til Pariskonventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område og tillægskonventionen, således at Danmark vil kunne ratificere ændringsprotokollerne.

I det store og hele har fru Colette L. Brix jo så ganske rigtigt været inde på, hvad forhistorien er til det her, og hvad grunden er til, at det er vigtigt, at vi har en sikkerhed for, at der er et ansvar at gøre gældende og nogle, der kan betale, såfremt det skulle ske en af disse frygtelige ulykker af denne type.

Jeg er meget glad for, at der her i Folketinget har været tilslutning til, at vi går den her vej, nemlig sikrer, at Danmark er fuldt ud med på det her område, og at vi giver borgerne den sikkerhed, at der nu er en ekstra god beskyttelse i form af et ubegrænset ansvar over for anlægshavere osv., altså en forlængelse af forældelsesbegrebet, således at man har en sikkerhed for, at hvis der skulle ske noget, bliver de borgere, der bliver berørt af det, dækket økonomisk ind på forsvarlig vis.

Jeg takker for den positive tilgang til lovforslaget.

Kl. 12:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrkelse af indsatsen mod ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 12:41

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Kl. 12:42

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Knivdrab og skuddrab er desværre noget, vi har drøftet igen og igen og igen. Og vi er jo ikke kommet tættere på en løsning som sådan – det sker stadig væk. Det, vi selvfølgelig ikke kan vide, er, hvor meget det havde eskaleret, hvis vi ikke havde gjort noget, så jeg tillader mig at tro, at det, vi gør, hjælper, men vi er ikke i mål endnu.

Det, der nu bliver taget fat på, er det at være i besiddelse af skydevåben eller kniv. Vi har før hævet strafferammen for at bruge dem, men vi må jo sige, at de, der bruger kniv, og de, der bruger skydevåben, altså er folk, der har dem på sig. Så den første del af forbrydelsen, der er nødvendig for at kunne opfylde den anden del af forbrydelsen, nemlig at bruge dem, er jo, at man har dem på sig. Og det er jo egentlig en forbrydelse, der løber over længere tid, hvis man beslutter sig hjemmefra for at stikke en kniv eller et skydevåben i inderlommen, at gå rundt med det, mærke, at det stadig væk sidder der, og mærke, at man stadig væk har det. Der har man rigelig mulighed for at træde tilbage fra den forbrydelse, som man allerede er i gang med at begå.